

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις
τῇ 23 Δεκεμβρίου 1950

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 298

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Νόμοι

- N. 1588. Περὶ κυρώσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1522)50 Α. Νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων φορολογικῶν τινῶν νόμων» 1
- N. 1589. Περὶ κυρώσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1526)1950 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ παρατάσεως προθεσμιῶν τινῶν ἀφορωτῶν τὸ Δημόσιον»... .. 2
- N. 1591. Περὶ κυρώσεως, συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1514)1950 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ τελωνειακῶν παραβάσεων καὶ λαθρεμπορίας διατάξεων τοῦ Τελωνειακοῦ Κώδικος»... 3

Διατάγματα

- Περὶ προαγωγῆς τοῦ δημοτικοῦ Σχολείου Πραιτωρίου τῆς Ἐκπαιδευτικῆς Περιφερείας Ἑλλάδος καὶ ἰδρύσεως 1)ξίου Νηπιαγωγείου τοῦ αὐτοῦ συνοικισμού»... .. 4
- Περὶ κυρώσεως ὁριστικοῦ συμπληρωματικοῦ πίνακος μὴ προακτέου Ἀντισυνταγματάρχου (Οπλοῦ ἔτους 1949 .. 50 συνταχθέντος ὑπὸ τοῦ Ἀνωτ. Στρατ. Συμβουλίου... .. 5

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1588.

Περὶ κυρώσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1522)50 Α. Νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων φορολογικῶν τινῶν νόμων».

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται ἄρ' ἥς ἴσχυσεν ὁ Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 1522) 1950 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων φορολογικῶν τινῶν νόμων», δημοσιευθεὶς διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 245 τῆς 29 Ὀκτωβρίου 1950 φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τροποποιούμενος καὶ συμπληρούμενος ὡς ἀκολουθῶς :

Α' Φόρος κεραικίου ἀνωνύμων ἐταιρειῶν Ν. Δ. 674) 1948).

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ 4η παράγραφος τοῦ δευτέρου ἁρθρου τοῦ Ν. Διατάγματος 674)1948 ἀντικαθίσταται, ἄρ' ἥς ἴσχυσεν, ὡς ἑξῆς :

«4. Προκειμένου περὶ περιουσιακῶν στοιχείων κτηθέντων ἀπὸ 11 Ν)βρίου 1944 μέχρι 31 Δ)βρίου 1945, διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς φορολογητέας ὕλης, ἡ ἀξία αὐτῶν εἰς δραχμὰς ὀρίζεται εἰς τὸ 148πλάσιον τῆς κατὰ Δεκέμβριον 1940 ἀξίας αὐτῶν, ὡς αὕτη ἐξευρίσκειται συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἁρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 6 Σεπτεμβρίου 1946 ὡς ἀνω Β. Διατάγματος».

2. Διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς φορολογητέας περιουσίας λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ πρῶτος ἰσολογισμὸς τῆς ἀνωνύμου ἐταιρείας ὁ καταρτισθεὶς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Β. Διατάγματος 6-9-46 «περὶ προσαρμογῆς τῶν ἰσολογισμῶν τῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν», ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθρου 2 τοῦ Ν. Διατάγματος 674)48. Ἐκ τῆς οὕτω προσδιορισθείσης περιουσίας ἐκπίπτουν τὰ κέρδη τὰ ἀντιστοιχοῦντα εἰς τὸ ἀπὸ 1-1-46 μέχρι τοῦ κλεισίματος τοῦ ἰσολογισμοῦ διάστημα, ἀναλογικῶς ἐξευρισκόμενα.

3. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἁρθρου 3 τοῦ Ν. Διατάγματος 674)1948 ἀντικαθίσταται, ἄρ' ἥς ἴσχυσεν, ὡς ἑξῆς :

«1. Εἰς τὸν φόρον ὑπόκεινται αἱ ἡμεδαπαὶ πάσης φύσεως ἀνώνυμοι ἐταιρεῖαι αἱ συσταθεῖσαι μέχρι καὶ τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1944 καὶ ὑφιστάμεναι κατὰ 31 Δεκεμβρίου 1945».

4. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθρου 4 τοῦ Ν. Διατάγματος 674)1948 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν συμβεβλημένων μετὰ τοῦ Κράτους, Δήμου ἢ Κοινότητος διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἢ ἐκμετάλλευσιν πάσης φύσεως ἔργων, δι' ὃ μέρος τὸ ἐνεργητικόν, συμφώνως πρὸς τὰς εἰδικὰς διατάξεις τῶν οἰκείων νόμων ἢ συμβάσεων, περιέρχεται ἄνευ ἀνταλλάγματος εἰς τὸ Δημόσιον, τὸν Δήμον ἢ τὴν Κοινότητα κατὰ τὴν λήξιν τῆς συμβάσεως.

5. Ἐπὶ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν συμβεβλημένων μετὰ τοῦ Δημοσίου, Δήμου ἢ Κοινότητος διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἢ ἐκμετάλλευσιν ἔργων, αἵτινες ἐκηρύχθησαν ἑκπτώτοι ἐκ τῆς συμβάσεως ἄνευ ἀποζημιώσεως τινος, ἐκπίπτει ἐκ τοῦ φόρου τοῦ Ν. Διατάγματος 674)1948 τὸ μέρος αὐτοῦ τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὴν ἀπὸ τῆς κηρύξεώς της ὡς ἐκπτώτου μέχρι τῆς κανονικῆς λήξεως τῆς συμβάσεως περίοδον. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς ἐκπτώσεως ταύτης τὸ ὅλινον ποσὸν τοῦ φόρου ἀναλογίζεται εἰς τὴν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1946 μέχρι τῆς κανονικῆς λήξεως τῆς συμβάσεως περίοδον. Τὸ ἐπὶ πλέον βεβαιωθέν ποσὸν φόρου ἐκπίπτει ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῆς φορολογουμένης ἀνών. ἐταιρείας, ἐν περιπτώσει δ' ἀποκαταστάσεώς της τὸ οὕτω ἐκπιπόμενον ποσὸν ἀναδίδει καὶ καταβάλλεται ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀποκαταστάσεώς της, βάσει δηλώσεως αὐτῆς ἐγγειριζομένης ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας.

6. Αι δαπάναις επιβαρύνονται κατασκευής περιλαμβανόμενων δικαιωμάτων να αιώσονται την μείωσιν του φόρου του Ν. Διατάγματος 674)1948 κατά ποσοστόν, ίσον προς την μείωσιν του μέσου όρου της καταναλώσεως της χρονικής περιόδου των ήμερολογιακών ετών 1945—1949 εν συγκρίσει προς την τοιαύτην της περιόδου 1934—1938.

Αι διατάξεις της παρούσης παραγράφου εφαρμόζονται αναλόγως και επί των ανωνύμων ξενοδοχειακών επιχειρήσεων των λουτροπόλεων καθοριζόμενης της βάσεως δια των υπολογισμών της μείωσης των εσόδων δι' απόφασιν του Υπουργού των Οικονομικών.

7. Αι ανώνυμοι εταιρείαι, των τὰ περιουσιακά στοιχεία υπέστησαν μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1949 δήωσιν ή καταστροφήν διακαίουται να ζητήσωσι ανάλογον μείωσιν του φόρου του Ν. Διατάγματος 674)1948, δια το μέρος της ζημίας ταύτης, το οποίον δέν καλύπτεται εξ ασφαλιστικής ή άλλης αποζημιώσεως ή εκ των κερδών των εταιρικών χρήσεων 1946 έως και 1949.

8. Επί ναυτιλιακών ανωνύμων εταιρειών, αίτινες βάσει του Ν. Διατάγματος 470)1947 δικαιούνται αποζημιώσεως, αντικείμενον της φορολογίας του Ν. Διατάγματος 674)1948 ως προς τὰ περιουσιακά στοιχεία δι' α ή αποζημιώσεις, είναι το ποσόν της αποζημιώσεως ανευ μειώσεως τινος. Αι διατάξεις της παρούσης παραγράφου εφαρμόζονται και επί ετέρων αποζημιώσεων ή απαιτήσεων αφορωσών τὰ πλοία ή την εκμετάλλευσιν αὐτῶν ή εμπορεύματα, δια ζημίας επισυμβάσας μέχρι της 31 Δεκεμβρίου 1945, αίτινες ανεγνωρίσθησαν ή εξεκαθαρίσθησαν ή κατεβλήθησαν εις τὰς δικαιούχους εταιρείας μεταγενεστέρως. Η διαφορά του φόρου του Ν. Διατάγματος 674)1948 δηλοῦται και καταβάλλεται ἐντὸς διμήνου ἀπὸ της ἀναγνωρίσεως ή εξκαθαρίσεως της αποζημιώσεως ή απαιτήσεως, προκειμένου δὲ περὶ αποζημιώσεων ή απαιτήσεων εις ξένον συνάλλαγμα, ως τιμή αὐτοῦ διὰ τὴν φορολογίαν, λαμβάνεται ή κατά τὴν § 1 του άρθρου 4 του Ν. Διατάγματος της 6 Σεπτεμβρίου 1949 «περὶ προσαρμογῆς τῶν ισολογισμῶν τῶν ανωνύμων εταιρειῶν» τοιαύτη.

9. Ανώνυμοι εταιρείαι ὀφείλουσαι φόρους ή άλλας ὀφειλάς πρὸς τὸ Δημόσιον, ή ἔχουσαι ὑποχρεώσεις ήγγυημένας ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1945 μὴ περιληφθείσας εις τὸ παθητικὸν τοῦ ισολογισμοῦ των της εταιρικής χρήσεως 1945, δικαιούνται, δια τὴν κατὰ τὸ Ν. Διάταγμα 674)1948 φορολογίαν των, να ἐκπέσωσιν εκ τοῦ ἐνεργητικοῦ της περιουσίας των τὰ τελεσιδικίως και ἀμετακλήτως καθορισθέντα, ἔστω και μετὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1945 ποσά, βασικοῦ φόρου ή ὀφειλῶν. Η ἐκπτώσις αὕτη ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ αἰτήσει της φορολογουμένης ανωνύμου εταιρείας, ὑποβαλλομένη εις τὸν ἄρμόδιον Οἶκον. Ἐφορον παρ' οὗ ἐνεργεῖται ή ἐκκαθάρισις τῶν φόρων και ή ἐκπτώσις ή ἐπιστροφή τοῦ ἐπὶ πλέον βεβαιωθέντος ή καταβληθέντος φόρου, ἀδιαφόρως τοῦ σταθμοῦ βεβαιώσεως εις ὃ εὐρίσκεται ὁ φόρος οὗτος.

Ἄρθρον 2.

1. Η αἰτήσις μείωσης τοῦ φόρου βάσει τῶν παραγρ. 4-7 τοῦ άρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου, εις οἷονδήποτε στάδιον και ἂν εὐρίσκεται ή ὑπόθεσις, δύναται να ὑποβληθῇ εις τὴν φορολογικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ άρθρου 6 τοῦ Ν. Διατάγματος 674)1948 τὸ βραδύτερον μέχρι της 31 Δεκεμβρίου 1950, εφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῶν άρθρων 7 και 9 τοῦ αὐτοῦ Ν. Διατάγματος.

2. Αἱ ανώνυμοι εταιρείαι περὶ ὧν προβλέπουναι αἱ διατάξεις τῶν παραγρ. 4-8 τοῦ άρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου, καταβάλλουσαι μέχρι της 31 Δεκεμβρίου 1950 τὸν ὀφειλόμενον φόρον τοῦ Ν. Διατάγματος 674)1948 βάσει ἐπιδοθησομένης δηλώσεως ή βάσει της κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον τοῦ παρόντος άρθρου αἰτήσεως μείωσης, ή βάσει ὑφισταμένης βεβαιώσεως, ἀπαλλάσσονται τῶν ὀφειλομένων εἰσέτι προσαυξήσεων τῶν άρθρων 5 και 9 τοῦ Ν. Διατάγματος 674)1948.

Αἱ διατάξεις της παρούσης παραγράφου εφαρμόζονται αναλόγως και διὰ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου, τὸ προκύπτον εκ της εφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῶν παραγρ. 1-3 τοῦ άρθρου 1 τοῦ

παρόντος Ν. Διὰ τὴν περίπτωσηὲν τὴν ὡς και διὰ τὴν περίπτωση τῆς παραγρ. 8 τοῦ αὐτοῦ άρθρου αἱ τυχόν καταβληθείσαι προσαυξήσεις ἐπὶ τοῦ φόρου τοῦ ἀναλογούντος εις τὰς περὶ ὧν αὐταὶ περιουσιακά στοιχεία συμφηρίζονται πρὸς τὰς ὀφειλάς της ὑποχρέου εταιρείας ή ἐπιστρέφονται.

3. Αἱ διατάξεις της παραγρ. 2 τοῦ τετάρτου άρθρου τοῦ Ν. Διατάγματος 674)48 δύναται να ἐφαρμόζονται ἐφ' ὧν τῶν ανωνύμων εταιρειῶν τῶν τελευσῶν ἐξ οἷονδήποτε λόγου ὑπὸ λίαν δυσμενεῖς συνθήκας.

Ἐὰν μεταξὺ τῶν εταιρειῶν τούτων περιλαμβανώονται και ἄσκοῦσαι ἐπιχειρήσεις μεταλλευτικές, θειορυχνικές, λιγνιτωρυχνικές, ή εταιρείαι εις τὰ κέρδη τῶν ὧν ὅποιον μετέχει κατὰ ποσοστὸν τοῦλάχιστον 50 ο)ο τὸ Κράτος, Δήμος ή Κοινότης, δύναται ή πληρωμὴ τοῦ βαρύνοντος ταύτας φόρου να καθορισθῇ εις δόσεις ὀριζομένης, διακεκριμένως δι' ἐκάστην εταιρείαν, και ἐξοφλητέας μέχρι τέλους τοῦ οἴκον. ἔτους 1954-55.

4. Ἐνστάσεις ἀπορριφθεῖσαι μέχρι της ἰσχύος τοῦ παρόντος λόγω μὴ προσαγωγῆς τοῦ κατὰ τὸ ἐδάφιον α' της παραγρ. 4 τοῦ άρθρου 7 τοῦ Ν. Διατάγματος 674)1948 διπλοτύπου, ἐπανερχονται εις νέαν συζήτησιν ἐπὶ τῇ αἰτήσει της φορολογουμένης ανωνύμου εταιρείας ὑποβαλλομένη τὸ βραδύτερον μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1950.

Διὰ τὴν ἐπανασυζήτησιν τῶν ἐνστάσεων τούτων, ὡς και διὰ τὴν ἐφεξῆς ἐκδίκασιν ἐκκρεμουσῶν ή ἀσκηθησομένων ἐνστάσεων, δέν ἀπαιτεῖται διὰ τὸ τύποις παραδεκτὸν οὐτῶν ή προσαγωγὴ τοῦ κατὰ τὴν ἀνωτέρω διατάξιν διπλοτύπου καταβολῆς τῶν ἀπαιτητῶν δόσεων τοῦ φόρου.

Β' Φορολογία πιστώσεων (Ν. Δ. 604 και 629)1948).

Ἄρθρον 3.

1. Διὰ τὸν καθορισμὸν της ὀφειλάς εκ τραπέζικων πιστώσεων δι' ὧς ὁ δικαιούχος προκατέβαλε ὠρισμένον ποσόν, τὸ περιθώριον τοῦτο λογίζεται ὡς ἐναντι της πιστώσεως καταβληθὲν κατὰ τὴν ἡμέραν της καταθέσεως του και πολλαπλασιάζεται ἐπὶ τὸν συντελεστὴν της παραγράφου 3 τοῦ άρθρου 3 τοῦ Ν. Διατάγματος 629)1948. Ἰποθέσεις κριθεῖσαι κατὰ διάφορον τρόπον ἀναθεωροῦνται ὑπὸ τοῦ ἐκδόσαντος τὴν τελεσιδικίαν ἀπόφασιν Φορολογικοῦ Δικαστηρίου ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ὑποχρέου ὑποβαλλομένη μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1950.

2. Τὸ ἄρθρον 13 τοῦ Ν. Διατάγματος 604)1948 κατὰ τὴν γαῖαν.

3. Η παράγραφος 1 τοῦ άρθρου 15 τοῦ Ν. Διατάγματος 629)1948 ἀντικαθίσταται ἀφ' ἧς ἰσχυρὸς ὡς ἐξῆς : «Τὸ δικαίωμα τοῦ δημοσίου πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ κατὰ τὸ παρὸν Ν. Διατάγματος φόρου παραγράφεται τὴν 31 Δεκεμβρίου 1950».

4. Ἀποφάσεις τῶν Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν Ἐνστάσεων δι' ὧν ἀπερρίφθησαν τύποις ἐνστάσεις τῶν κατὰ τὰ Ν. Διατάγματα 604)1948 και 629)1948 εις φόρον ὑποχρέων λόγω μὴ προσαγωγῆς τῶν διπλοτύπων καταβολῆς τοῦ φόρου, ἀναθεωροῦνται ὑπὸ τῶν αὐτῶν Ἐπιτροπῶν Ἐνστάσεων, αἰτήσιν τοῦ εις φόρον ὑποχρέου ὑποβαλλομένη μέχρι της 31 Δεκεμβρίου 1950, μετὰ τῶν διπλοτύπων καταβολῆς τοῦ φόρου.

5. Οἱ κατὰ τὴν ἐναρξιν της ἰσχύος τοῦ παρόντος ὀφειλόμενοι φόρου τῶν Ν. Διατάγματος 604)1948 και 629)1948, καταβάλλοντες τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν τοῦ φόρου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1950, ἀπαλλάσσονται τῶν ὀφειλομένων μέχρι της ἡμέρας της καταβολῆς προσαυξήσεων λόγω ἐκπροθέσμου δηλώσεως, ἀνακριθείας της δηλώσεως ή παραλείψεως ὑποβολῆς δηλώσεως και λόγω ἐκπροθέσμου πληρωμῆς τοῦ φόρου.

6. Ὁμοίως ὀφειλόμενοι φόρου Ν. Δ. 604)1948 ἔχοντες εις τινὰ Τράπεζαν ἐνεχυριασμένα καπνὰ ἐσοδείων 1948 και παλαιότερων, μὴ χρηματοδοτηθέντες δὲ δι' ἄγοράν καπνῶν ἐσοδείας 1949, και οἱ ὅποιοι δι' ἀναγνωρίσεως των παρὰ τῇ ἐνεχυριούχῳ Τραπεζῇ γιγνομένης πρὸ της 31.12.50 ἤθελον ἐκχωρήσει εις τὸ Δημόσιον, εκ της πέραν τοῦ ἐνεχύρου ἀξίας τῶν καπνῶν τούτων, ποσὸν ἴσον πρὸς τὴν ὀφειλὴν των εκ τοῦ ἀνωτέρω φόρου, θεωροῦνται ὡς καταβαλόντες τὸν φόρον ἐκπροθέσμως διὰ τὸ ποσὸν τὸ ὅποιον ἤθελον εἰσπράξει τὸ Δημόσιον διὰ της Τραπεζῆς εκ της πωλήσεως τῶν καπνῶν ἐσοδείας 1948 και παλαιότερων.

I' Φορολογία εὐπόρων (Α. Ν. 889) 1949).

"Άρθρον 4.

1. Εἰς τὸ τέλος τοῦ πρώτου ἐδαφίου ἡς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1410)1950 καὶ μετὰ τὴν λείψιν «φόρον» προστίθενται ἅφ' ἧς οὗτος ἴσχυσεν. τὰ ἐξῆς:

«ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον ἤθελε δεχθῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τοὺς ἰσχυρισμοὺς τοῦ ἐνισταμένου. Ἐπὶ ἀπορρίψεως τῆς ἐνστάσεως, ὡς ὁρίζει τὸ ἐνισταμένου λογίζεται τὸ σύνολον τοῦ φόρου ὅπερ ἔχει βεβαιωθείς εἰς βάρος του. τὸ ἀναλογεῖν εἰς τὴν ἡν κατετάγη κλάσιν μετὰ τοῦ τοιούτου τῆς ἀναπροσαρμογῆς».

2. Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τῆς βεβαιώσεως φόρου εἰς βάρος προσώπου διαφόρου τοῦ πράγματι ὑποχρέου, λόγω λάθους ἀναφερομένου εἰς τὴν ταυτότητα αὐτοῦ, δύναται αἰτῆσαι ἀρμόδιον Οἶκον Ἐπιθεωρητοῦ νὰ ἐνεργηθῇ διόρθωσις τοῦ λάθους εἰς τὸν πίνακα τῶν ὑποχρέων. Ἡ οὕτω ἐπερχομένη διόρθωσις ἀνακοινούται ἐγγράφως εἰς τὸν πράγματι ὑπόχρεον, ὅστις δικαιούται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ν' ἀσκήσῃ ἐνστάσιν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1410)1950, καὶ ν' ἀμφισβητήσῃ τὴν ἐγγράφην του εἰς τὸν πίνακα τῶν ὑποχρέων τοῦ φόρου εὐπόρων.

3. Ἐγγράφῃ εἰς τὸν πίνακα τῶν ὑποχρέων τοῦ φόρου εὐπόρων, καταστάσα ὁριστικὴ διὰ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ πίνακος ἡ κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνστάσεων τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1410)1950, δύναται ν' ἀκυρωθῇ ἡ τροποποιηθῇ μόνον α) ἂν ὁ ἐγγεγραμμένος δὲν ἔλαβεν ἀποδεδειγμένως γνῶσιν τῆς ἐγγραφῆς του καὶ β) δι' ἑλλείψιν φορολογικῆς ὑποχρεώσεως τοῦ ἐγγεγραμμένου, νοουμένης ὡς τοιαύτης μόνον τῆς ἀποδεδειγμένης ἀπορίας τοῦ ἐγγραφέντος.

Περὶ τῆς ἀκυρώσεως ἡ τροποποιήσεως τῆς ἐγγραφῆς ἀποφαίνεται ἡ Ἐκδικαστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1410)1950 ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐγγεγραμμένου, ὑποβαλλομένη τὸ βραδύτερον μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1950 ἢ ἐντὸς μηνὸς ἀφ' ἧς πρᾶγματι θὰ λάβῃ γνῶσιν τῆς ἐγγραφῆς του ὁ ὑπόχρεος ἂν μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1950 δὲν ἔλαβεν ἀποδεδειγμένως γνῶσιν αὐτῆς. Διὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως, τὴν ἐξέτασιν αὐτῆς κλπ. ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ Ἀναγκ. Νόμῳ 1410)1950 ὁριζόμενα διὰ τὴν ἀσκήσιν τῶν ἐνστάσεων.

4. Ὁ φόρος εὐπόρων ὁ ὀφειλόμενος κατὰ τὴν ἑναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καταβαλλόμενος εἰς τέσσαρας ἰσὰς μηνιαίας δόσεις ἐξ ὧν ἡ πρώτη ἐντὸς τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου 1950 ἐκάστη δὲ τῶν ὑπολοίπων ἐντὸς ἐκάστου τῶν ἐπομένων μηνῶν ἀπαλλάσσεται τῶν ἐπ' αὐτοῦ ὀφειλουμένων προσυζητήσεων λόγω ὑπερμερείας.

5. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται ν' ἀνατεθῇ εἰς Ἐπιτροπὴν προεδρευομένην ὑπὸ ἀνωτάτου δημοσίου ὑπαλλήλου καὶ συγκροτουμένην ἐξ Ἑλλήνων Ἐφοπλιστῶν, ἡ ἐκ νέου κατανομὴ τοῦ φόρου τῶν εὐπόρων τοῦ ἀφορῶντος τοὺς ὑποχρέους τοὺς ἔχοντας πλοῖα ὑπὸ ξένην σημαίαν ἄνευ δεσμεύσεως τινος ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τοῦ φόρου ἐκάστου ὑποχρέου ὅπερ δύναται νὰ εἶναι διάφορον τοῦ τῆς κλάσεως τῆς κλίμακος ἢ καὶ μεγαλύτερον τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου αὐτῆς.

Δι' ὁμοίων ἀποφάσεων ρυθμίζεται ἡ διαδικασία τῆς νέας κατανομῆς τὰ κατ' αὐτῆς ἐνδικο μέσα, τὰ τῆς συγκροτήσεως τῆς δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς καὶ ἡ ἐνώπιόν της διαδικασία, τὰ τοῦ χρόνου ἐμπροθέσμου καταβολῆς τοῦ φόρου ἐφ' ἧς αἰσθῆται εἰς δόσεις καὶ ἐν γένει πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ μειωθῇ τὸ διὰ τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 889)1949 καθορισθὲν ὅλιν ποσὸν φόρου εἰς βάρος ὧν τῶν ἀνωτέρω ὑποχρέων κατὰ ποσοστὸν μὴ ὑπερβαῖνον τὰ 60 ο)ο αὐτοῦ.

Δ'. Κώδιξ χαρτοσήμου.

"Άρθρον 5.

1. Ὅπου εἰς φορολογίας κεφαλαίων καταναλώσεως ἡ κυκλοφορίας ἐπιβάλλονται βάσει τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων, πλὴν τοῦ φόρου καὶ ποσοστὰ αὐτοῦ ἢ δικαιώματα ἢ τέλη ὑπὲρ τρίτων, ἢ ἀνελογικά τέλη χαρτοσήμου ἐπὶ τῶν ἐγγράφων ἢ πράξεων ἐφ' ὧν στηρίζεται ἡ φορολογία, δύναται διὰ Β. Διαταγ-

μᾶτων ἐκδιδόμενων τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ. νὰ ἐνοποιῶνται εἰς τὸν φόρον καὶ τὰ ποσοστὰ. τέλη ἢ δικαιώματα ὑπὲρ τρίτων, ὡς καὶ τὰ τέλη χαρτοσήμου καὶ μετογραφῆς, αὐξανομένων ἀντιστοίχως διὰ τὴν τοιαύτην ἐνοποίησιν τῶν φορολογικῶν συντελεστών. Ἐὰν ἐκ τῆς ἐνοποιήσεως προκύπτει συντελεστὴς περιέχων κλάσμα μονάδος τοῦτο ἀποστρογγυλοῦται εἰς ἀκέραιον μονάδα ἐφ' ὅσον εἶναι τοῦλάχιστον ἡμισυ τῆς μονάδος ἢ ἀμελείται ἐφ' ὅσον εἶναι μικρότερον τῶν 0,50 τῆς μονάδος.

Διὰ Β. Διαταγμάτων καθορισθῶσιν τὰ τῆς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἀποδόσεως εἰς τοὺς τρίτους, τῶν ἐκ τῆς ἐνοποιήσεως μετὰ τοῦ φόρου ἀναλογούντων ὑπὲρ αὐτῶν ποσῶν, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια σχετιζομένη μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης παραγράφου.

2. Τὸ ἄρθρον 29 τοῦ Ν. Διατάγματος 60)1946 τὸ ἀφορῶν τὴν ἐπιβολὴν τέλους χαρτοσήμου 2 ο)ο ἐπὶ τῶν πωλήσεων τῶν πετρελαιοειδῶν καταργεῖται ἀπὸ 13 Ὀκτωβρίου 1950.

3. Κυροῦται ἡ ὑπ' ἀριθ. Ε.6088)1597 τοῦ ἔτους 1950 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δι' ἧς ὑπὸχθησαν εἰς τὸ τέλος τῆς ἐν ἰσχύϊ ἐμπορικῆς γλίμακος τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Κώδικος τῶν Νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου αἱ ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1950 καὶ ἐφεξῆς ἐξοφλήσεις τῆς εἰδικῆς πριμοδοτήσεως τῆς καταβαλλομένης εἰς τοὺς ἐξαγωγεῖς νωπῶν σταφυλῶν.

Ε'. Φόρος ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων.

"Άρθρον 6.

1. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1086)1946 «περὶ διαθήσεως εἰς τοὺς αὐτοκίνητους κλπ. τῶν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος παραχωρουμένων ὑπὸ τῆς ΟΥΝΡΡΑ αὐτοκινήτων» προστίθεται ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

«Τῆς καταβολῆς τοῦ τέλους τούτου ἐξαιροῦνται οἱ Συνεταγμένοι Πληγέντων Αὐτοκινήτιστων Ἀστικῶν Λεωφορείων, τῶν ὁποίων τὰ λεωφορεῖα ἔχουν ἐνταχθῇ εἰς τὰ Κοινὰ Ταμεία Εἰσπράξεων Ἀστικῶν Γραμμῶν τῶν πόλεων».

2. Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἀνατρέχει ἀφ' ἧς ἴσχυσεν ὁ Ἀναγκ. Νόμος 1086)1946, αἱ γενόμενα ὅμως ἤδη καταβολαὶ τοῦ ὡς ἄνω τέλους πρὸς τὸ Δημόσιον δὲν ἀναζητοῦνται.

"Άρθρον 7.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. ὑποβληθήσεται δὲ πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Βουλὴν ἅμα τῇ ἐπανσλήψει τῶν ἐργασιῶν τῆς.

"Άρθρον δεύτερον.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 21 Δεκεμβρίου 1950

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός

Σ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐδωκερθῇ καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 21 Δεκεμβρίου 1950

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

ΗΛ. ΛΑΓΑΚΟΣ

(2)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1589.

Περὶ κυρώσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1526) 1950 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ παρατάσεως προθεσμιῶν τινῶν ἀφοροσῶν τὸ Δημόσιον».

ΠΑΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

* Ἀρθρον πρῶτον.

Κυροῦται ἀφ' ἧς ἴσχυσεν ὁ Ἀναγκαστικός Νόμος ὑπ' ἀριθ. 1526) 1950 «περὶ παρατάσεως προθεσμιῶν τινῶν ἀφοροσῶν τὸ Δημόσιον», δημοσιευθεὶς διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 246 τῆς 29 Ὀκτωβρίου 1950 φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, αἱ διατάξεις τοῦ ὁποίου ἔχουσι ὡς ἀκολούθως :

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1526.

Περὶ παρατάσεως προθεσμιῶν τινῶν ἀφοροσῶν τὸ Δημόσιον.

ΠΑΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψει τὴν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 25 Ὀκτωβρίου 1950 τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ληφθεῖσαν ἀπόφασιν περὶ ἐκδόσεως λόγῳ κατεπειγούσης καὶ ἀναποφεύκτου ἀνάγκης Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ παρατάσεως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 16 παράγρ. 2 τοῦ Α. Ν. 1323) 1949 ὀριζομένης προθεσμίας», ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

* Ἀρθρον 1.

Ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 16 παρ. 2 τοῦ Α. Ν. 1323) 1949 ταχθεῖσα προθεσμία ἐνὸς ἔτους πρὸς ἄσκησιν ἀγωγῶν παρὰ τοῦ Δημοσίου παρατείνεται ἐπὶ ἓν εἰσέτι ἔτος.

* Ἀρθρον 2.

Διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν, καθορισθῇσονται αἱ ὑποχρεώσεις τῶν συμβολαιογράφων διὰ τὴν παροχὴν τῶν ἀπαιτουμένων στοιχείων πρὸς ἔγερσιν ἀγωγῶν ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου.

Δι' ὁμοίου Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει, τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δύναται νὰ συσταθῇ συνεργεῖον τριώρου ὑπερωριακῆς ἐργασίας παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Οἰκονομικῶν, ἐπὶ τῷ σκοπῷ περατώσεως τῆς ἀπαιτουμένης ἐργασίας πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν περιπτώσεων, τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ Α. Ν. 1323) 1949, καθ' ὅς τὸ Δημόσιον ὑποκαθίσταται εἰς τὰ δικαιώματα τῶν ἐπὶ κατοχῆς πωλητῶν, διὰ τὴν ἀνασυγκρότησιν τῶν ἐνεκα τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως καταστραφέντων κτηματικῶν ἀρχείων, ὡς καὶ διὰ τὴν περαίωσιν ἐτέρων φορολογικῶν ἀντικειμένων ἀρμοδιότητος τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Φορολογίας.

* Ἀρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτείνεται καθ' ἑκαστὴν τὴν Ἐπικράτειαν πλὴν τῆς Δωδεκανήσου, ὑποβληθεῖσεται δὲ πρὸς κύρωσιν ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1950.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΣΟΦ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

ΗΛ. ΛΑΓΑΚΟΣ, ΔΗΜ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΥΓ. ΘΕΟΔΩ. ΓΥΤΗΣ, Σ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Φ. ΖΑΓΜΗΣ, Κ. ΚΑΛΚΑ-

ΝΗΣ, Ν. ΕΞΑΡΧΟΣ, Α. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ, ΠΑΝ. ΚΑΝΤΖΙΑΣ, Μ. ΜΑΝΤΑΣ, Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ, Ι. ΓΙΑΝ. ΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΤ. ΧΟΥΤΑΣ, Κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΔΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ Μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1950.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΗΛ. ΛΑΓΑΚΟΣ

* Ἀρθρον δεῦτερον.

Εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ κυρουμένου ὡς ἂν Α. Ν. 1526) 1950 προστίθενται παράγραφοι 2 καὶ 3 ἔχουσαι οὕτω :

2. Ὡσαύτως παρατείνεται ἐπὶ ἓν εἰσέτι τρίμηνον ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἡ προθεσμίας τοῦ ἄρθρου 17.

3. Τὸ Δημόσιον ἀπαλλάσσεται ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Α. Ν. 1323) 49 ἐπιβαλλομένων ὑποχρεώσεων.

* Ἀρθρον τρίτον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Δεκεμβρίου 1950

ΠΑΥΛΟΣ
Β.Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Σ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Δεκεμβρίου 1950

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΗΛ. ΛΑΓΑΚΟΣ

(3)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1591.

Περὶ κυρώσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1514) 1950 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ τελωνειακῶν παραβάσεων καὶ λαθρεμπορίας διατάξεων τοῦ Τελωνειακοῦ Κώδικος».

ΠΑΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

* Ἀρθρον πρῶτον.

Κυροῦται ἀφ' ἧς ἴσχυσεν ὁ Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 1514) 1950 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ τελωνειακῶν παραβάσεων καὶ λαθρεμπορίας διατάξεων τοῦ Τελωνειακοῦ Κώδικος», δημοσιευθεὶς διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 240 τῆς 24-10-50 φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, αἱ διατάξεις τοῦ ὁποίου ἔχουσι ὡς ἀκολούθως :

ΑΝΑΓΚ. ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1514.

Περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ τελωνειακῶν παραβάσεων καὶ λαθρεμπορίας διατάξεων τοῦ Τελωνειακοῦ Κώδικος.

ΠΑΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψει τὴν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 13 Ὀκτωβρίου 1950 τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ληφθεῖσαν ἀπόφασιν περὶ ἐκδόσεως, λόγῳ κατεπειγούσης καὶ ἀναποφεύκτου ἀνάγκης, Ἀναγκ. Νόμου, «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ τελωνειακῶν παραβάσεων καὶ λαθρεμπορίας διατάξεων τοῦ Τελωνειακοῦ Κώδικος», ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

*Άρθρον 1.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 88 τοῦ νόμου, 1165)1918 «περὶ Τελωνειακοῦ Κώδικος» ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συμπληρώθη μεταγενεστέρως προστίθενται 3, 4 καὶ 5 παρὰγραφοὶ ἔχουσαι οὕτω:

«3. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκδιδομένων μετὰ γνώμην τοῦ Τμήματος Τελωνειακῶν Νόμων τῆς Διαρκoῦς Ἐπιτροπῆς Δασμολογίου καὶ δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, δύναται πρὸς πρόληψιν καὶ καταστολὴν τοῦ λαθρεμπορίου νὰ καθορίζωνται διατυπώσεις, ὑπὸ τὰς ὁποίας θὰ ἐπιτρέπεται ἡ καθ' ἅπαν τὸ Κράτος ἢ μέρος αὐτοῦ εἰσαγωγή, κατοχὴ καὶ διάθεσις ὠρισμένων ἐμπορευμάτων, περὶ τὰ ὁποῖα παρατηρεῖται ἡ δραστηριότης τοῦ λαθρεμπορίου.

4. Διὰ τὰ ὡς ἄνω ὀριζόμενα ἐμπορεύματα, πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον παραβάσεων καὶ τὴν τήρησιν τῶν καθιερουμένων διατυπώσεων, οἱ Οἰκονομικοὶ Ἐπιθεωρηταὶ Τελωνείων, οἱ Διευθυνταὶ Τελωνείων καὶ οἱ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δι' εἰδικῶν διαταγῶν ἐντελλόμενοι Οἰκονομικοὶ Ὑπάλληλοι θὰ δύνανται νὰ ἐνεργῶν ἐλεγχον τῶν βιβλίων καὶ λοιπῶν στοιχείων οἰσodήποτε ἐπιχειρήσεως ἢ ιδιώτου καὶ νὰ προβαίνουν εἰς πᾶσαν ἐξέτασιν ἢ ἐρευναν, ἐχουσῶν ἐν τῇ προκειμένη περιπτώσει ἐφαρμογὴν καὶ τῶν διατάξεων τῶν ἁρθρῶν 33, 34, 42 καὶ ἐπομένων τοῦ κώδικος περὶ φορολογίας καθαρῶν προσόδων καὶ τῶν τοιούτων περὶ Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως.

Ἐὰν ἐκ τῆς ὡς ἄνω ἐρένης εὑρεθῶσιν ἐκ τῶν ὠρισμένων τούτων ἐμπορευμάτων ποσότητες, τῶν ὁποίων δὲν ἀποδεικνύουν οἱ κάτοχοι τὴν νόμιμον προέλευσιν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν εἰς ἐκτέλεσιν τῆς προηγουμένης παραγράφου ὀρισησόμενων στοιχείων, αὐταὶ χαρακτηρίζονται ὡς λαθρεμπορικῶς εἰσαχθεῖσαι κατὰ τὸν χρόνον τῆς διενεργείας τῆς ἐρένης καὶ ἐμπίπτουσαι εἰς τὰς διατάξεις τῆς ἐπ' αὐτοφώρῳ λαθρεμπορίας τοῦ ἁρθρου 111 τοῦ παρόντος διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν περὶ λαθρεμπορίας διατάξεων.

5. Προκειμένου περὶ ἐμπορευμάτων, ἅτινα ἤθελον κριθῇ ὑπακτέα εἰς τὰς διατάξεις τῆς τρίτης παραγράφου τοῦ παρόντος, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, κατὰ τὴν πρώτην μόνον ἐφαρμογὴν τῶν δι' ἕκαστον εἶδος ἐμπορεύματος καθορισησόμενων διατυπώσεων, νὰ προσκαλέσῃ δι' ἀποφάσεώς του δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τοὺς κυρίους ἢ κατόχους τῶν παρανόμως εἰσηγμένων τοιούτων εἰδῶν, ὅπως, ἐντὸς τακτῆς προθεσμίας, δηλώσιν αὐθορμήτως εἰς τὴν πλησιεστέραν τελωνειακὴν ἀρχὴν τὰς παρὰ τούτων κατεχομένας ποσότητας καὶ προβῶσιν εἰς τὸν τελωνισμὸν αὐτῶν, μὴ ἀπαιτουμένης πρὸς τοῦτο τῆς τηρήσεως τῶν προϋποθέσεων τῶν ἀπορρeουσῶν ἐκ τῶν περὶ περιορισμῶν τῶν εἰσαγωγῶν καὶ προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος διατάξεων. Ἐν περιπτώσει μὴ συμμορφώσεως τῶν ἐφαρμόζονται κατ' αὐτῶν αἱ κείμεναι διατάξεις».

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 97 τοῦ αὐτοῦ Ν. 1165)1918 «περὶ Τελωνειακοῦ Κώδικος» προστίθεται δευτέρα παράγραφος ἔχουσα οὕτω:

«2. Ἐπὶ παραλείψεως τῆς τηρήσεως ἢ ἐπὶ ἀνακριβοῦς ἢ ἀτάκτου τηρήσεως τῶν εἰς ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἁρθρου 88 τοῦ παρόντος καθοριζόμενων διατυπώσεων ἐπιβάλλεται κατὰ τῶν παραβατῶν πρόστιμον μέχρι δραχμῶν δέκα ἑκατομμυρίων, πλην ἂν συντρέχῃ περίπτωσις λαθρεμπορίας ὅτε ἐφαρμόζονται καὶ αἱ περὶ ταύτης διατάξεις».

3. Εἰς τὸ τέλος τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἁρθρου 100 τοῦ αὐτοῦ νόμου 1165)1918 «περὶ Τελωνειακοῦ Κώδικος» προστίθεται ἡ περίπτωσις ἔχουσα οὕτω:

(καὶ ἡ') ἡ κατὰ παράβασιν τῶν, δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐκδιδομένων εἰς ἐκτέλεσιν τῆς τρίτης παραγράφου τοῦ ἁρθρου 88 τοῦ παρόντος, ὀριζόμενων διατυπώσεων κατοχὴ ἐμπορευμάτων».

*Άρθρον 2.

Ἡ παράγραφος 6 τοῦ ἁρθρου 99 τοῦ αὐτοῦ Νόμου 1165)1918 «περὶ Τελωνειακοῦ κώδικος» καταργεῖται, ἀντ' αὐτῆς δὲ προστίθενται αἱ κάτωθι 6—17 παράγραφοι:

«6. Ὁ καθ' οὗ ἐξεδόθη ἡ πρᾶξις ἡ οἱ δι' αὐτῆς κηρυχθέντες ἀστικῶς συνυπεύθυνοι δικαιούνται προσφυγῆς, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς πράξεως, ἐνώπιον τῶν διὰ τῆς παραγράφου 8 τοῦ παρόντος ἁρθρου συνιστωμένων πρωτοβαθμίων Ἐπιτροπῶν Προσφυγῶν, ὀρίζων καὶ ἀντίκλητον κατoικoῦντα ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς Ἐπιτροπῆς μετὰ τῆς ἀκριβοῦς διευθύνσεως τῆς κατοικίας του, ἐν ᾗ περιπτώσει κατοικεῖ ἐκτὸς ταύτης. Ἡ προσφυγὴ γίνεται ἐγγράφως, ὑποβαλλομένη εἰς τὸ νόμιμον τέλος χαρτοσήμου, κοινοποιεῖται δὲ ἡ ἐγγειριζέται ἐπ' ἀποδείξει εἰς τὴν ἐκδοῦσαν τὴν ἐκκαλουμένην πρᾶξιν τελωνειακὴν ἀρχήν. Αὕτη διαβιβάζει ἐπ' ἀποδείξει εἰς τὴν ἀρμοδίαν Πρωτοβάθμιον Ἐπιτροπὴν Προσφυγῶν τὴν δικογραφίαν μετὰ τῆς προσφυγῆς καὶ τῆς ἐπ' αὐτῆς εἰσηγήσεώς της τὸ ταχύτερον ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῆς προσφυγῆς.

7. Ἐκαστος καταλογιζόμενος διὰ προσθέτου ἢ πολλαπλοῦ τέλους ἢ ἑκαστος κηρυσσόμενος ἀστικῶς συνυπεύθυνος ὑποβάλλει μόνον τὴν ἰδίαν προσφυγὴν.

Κατ' ἐξαίρεσιν, ἐν περιπτώσει προσφυγῆς κατalogισθέντος ἐπωφελεῖται τῆς τυχόν ἐκδοθησομένης ἐπιεικεστέρως ἀποφάσεως καὶ ὁ δι' αὐτὸν κηρυχθεὶς ἀστικῶς συνυπεύθυνος, καίτοι μὴ ἀσκήσας ἰδίαν προσφυγὴν ἢ ἐφessin.

8. Αἱ ὡς ἄνω προσφυγαὶ ἐκδικάζονται παρὰ Πρωτοβαθμίων Ἐπιτροπῶν Προσφυγῶν συνιστωμένων εἰς τὰς πόλεις αἵτινες ὀρίζονται ἐκαστὸς ὡς ἔδρα περιφερείας Τελωνειακῆς Ἐπιθεωρήσεως καὶ ἀποτελουμένων ἐξ ἐνὸς τῶν ἐν τῇ ἔδρᾳ ὑπηρετούντων Ἐπιθεωρητῶν Τελωνείων ὡς Προέδρου καὶ ἐκ δύο Οἰκονομικῶν Ὑπαλλήλων κεκτημένων βαθμὸν Τμηματάρχου, τοῦλάχιστον, ὡς μελῶν.

Ἐὰν εἰς τὴν ἔδραν τῆς Ἐπιτροπῆς ἐδρεύει καὶ Τελωνειακὴ Περιφέρεια, ὁ Προιστάμενος ταύτης ὀρίζεται ὑποχρεωτικῶς ὡς μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς, προκειμένης ἐκδικάσεως προσφυγῶν κατὰ πράξεων μὴ ἐκδοθεισῶν παρ' αὐτοῦ ὑπὸ τὴν ιδιότητά του ὡς Προϊσταμένου Τελωνείου.

Χρέη Γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκτελεῖ τελωνειακὸς ὑπὲλληλος ὀριζόμενος δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου.

Ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ὀρίζονται μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος Ἐπιθεωρητοῦ Τελωνείων, ὡς Πρόεδρος ὀρίζεται ὁ Προϊστάμενος τῆς Τελωνειακῆς Περιφερείας, ἐν ἀνυπαρξίᾳ δὲ τοιούτου ἢ ἐν κωλύματι ἕτερος Οἰκονομικὸς Ἐπιθεωρητὴς ὑπηρετῶν ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐλλείψει δὲ καὶ τοιούτου ἕτερος Οἰκονομικὸς Ὑπάλληλος κεκτημένος βαθμὸν τοῦλάχιστον Τμηματάρχου.

9. Ἡ Ἐπιτροπὴ συνεδριάζει δημοσίᾳ, παρόντων πάντων τῶν μελῶν αὐτῆς, τακτικῶν ἢ ἀναπληρωματικῶν, λαμβάνει δὲ τὰς ἀποφάσεις κατὰ πλειοψηφίαν. Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ἔχει ὅλα τὰ δικαιώματα τῶν Προέδρων τῶν Δικαστηρίων, ὡς πρὸς τὴν διευθύνσιν τῆς διαδικασίας καὶ τὴν περαιρωκὴν ἐξουσίαν διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως.

Αἱ περὶ ἐξαίρεσεως δικαστῶν διατάξεις ἐν γένει δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὰς διὰ τοῦ παρόντος ἁρθρου συνιστωμένας Ἐπιτροπὰς Προσφυγῶν.

10. Περὶ ἐκάστης συνεδριάσεως τηροῦνται ἐν ἰδίᾳ βιβλίῳ συνοπτικὰ πρακτικὰ ὑπογραφόμενα ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Γραμματέως.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἔχουσα οἷα καὶ ὁ Τελωνὴς δικαιώματα καὶ ἀρμοδιότητα συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον πέντε τοῦ ἁρθρου 97 τοῦ παρόντος νόμου κοῖνει κατὰ πεποιθήσιν καὶ ἀποφάνεται ἡτιτολογημένως ἐπὶ τε τῶν δικονομικῶν ζητημάτων καὶ τῆς οὐσίας.

Κατὰ τὴν δικαίμον προσηκόντως κλητευθέντες, οἱ προσφεύγοντες δικαιούνται νὰ παρίστανται αὐτοπροσώπως, ἢ διὰ πληρεξουσίου ἀναπτύσσοντες προφορικῶς τοὺς ἰσχυρισμούς των, ὑποβάλλοντες δὲ ἐὰν ἐπιθυμοῦν καὶ ὑπομνήματα συντεταγμένα ἐπὶ τοῦ νενομισμένου χαρτοσήμου. Ὡς πλη-

ρεξούσιοι δύνανται να παρυστώσι και δικηγόροι διωρισμένοι ενώπιον οιοδήποτε δικαστηρίου ή και ιδιώται. Η πληρεξουσιότητα δύνανται να δοθῇ και δι' ἐπιστολῆς τοῦ ἐντολέως, οὗσης κεκυρωμένης ὑπὸ δικαστικῆς ἢ ἀστυνομικῆς τινος ἢ τῆς κοινοτικῆς ἀρχῆς τοῦ τόπου τῆς κατοικίας αὐτοῦ. Ἐν ἡ περιπτώσει ὁ ἐνιστάμενος ἢ ὁ ἀντικλητός αὐτοῦ, προσηκόντως κλητευθέντες, δὲν παρυστώσι εἰς τὴν δικάσιμον ἢ Ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει καὶ ἀπόντων αὐτῶν.

12. Μεθ' ἐκάστην συνεδρίαν ὁ Πρόεδρος ἐνεργεῖ τὴν διανομὴν τῶν συζητηθεισῶν ὑποθέσεων μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν μελῶν, ὀρίζων οὕτω εἰσηγητὰς δικαστὰς, πρὸς ἔκδοσιν ἀποφάσεων. Αἱ ἀποφάσεις δημοσιεύονται ἐν δημοσίᾳ συνεδρίᾳ, ὑπογράφονται δὲ ὑπὸ τοῦ Προέδρου, τῶν μελῶν καὶ τοῦ Γραμματέως.

13. Ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐκδιδομένη, τὸ δυνατόν ταχύτερον, ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὴν περιελύσεως τῆς προσφυγῆς, κοινοποιεῖται εἰς τὴν ἐκδόσασαν τὴν προσβληθεῖσαν πρᾶξιν τελωνειακὴν ἀρχὴν καὶ ὑπὸ ταύτης εἰς τὸν περισπεύγοντα ἢ τὸν ἀντικλητὸν αὐτοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

14. Μὴ κοινοποιηθείσης ἐμπροθέσμως προσφυγῆς τὰ ὀφειλόμενα πολλαπλᾷ ἢ πρόσθετα τέλη ἢ πρόστιμα εἰσπράττονται δυνάμει τῆς πράξεως τῆς Τελωνειακῆς Ἀρχῆς ἀναγκαστικῶς, ἐὰν μὴ ἐγένετο ἐκουσίως ἢ καταβολὴ αὐτῶν, ὑπὸ τῶν δυνάμει τῆς πράξεως ὑποχρέων. Κοινοποιηθείσης ἐμπροθέσμως προσφυγῆς ἢ εἰσπραξίς τῶν ὀφειλόμενων γίνεται μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς συμφώνως πρὸς τὸ διακριτικὸν αὐτῆς.

Ἡ εἰσπραξίς τῶν πολλαπλῶν ἢ προσθέτων τελῶν ἢ προστίμων ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς, μετὰ δὲ τὴν λήξιν τοῦ οἴκ. ἔτους, καθ' ὃ κατέστη τελεσίδικος ἢ πρᾶξις αὐτῆς, ἢ εἰσπραξίς ἀνήκει εἰς τὸν ἀρμόδιον Δημοσίου Ταμίαν.

15. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους Ἐπιτροπῆς, ἐφ' ὅσον τὰ διὰ ταύτης προσδιορισθέντα πολλαπλᾷ ἢ πρόσθετα τέλη ἢ πρόστιμα ἀνέρχονται εἰς τὸ ποσὸν τῶν πέντε ἑκατομμυρίων δραχμῶν καὶ ἄνω, ἐπιτρέπεται ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῶν ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 128 τοῦ παρόντος Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Φορολογικῶν Παραβάσεων, κατὰ τὰς περὶ τούτου διατάξεις, ὅπερ ἀποφαίνεται ἀμετακλήτως.

16. Ἡ ἔφεσις δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως πῆς Ἐπιτροπῆς, πλὴν ἂν περὶ τούτου ἀποφανθῇ τὸ Διοικητικὸν Δικαστήριον Φορολογικῶν Παραβάσεων δι' ἀποφασεῶς τοῦ ἐπὶ ὑποβαλλομένης αὐτῇ αἰτήσεως ἀναστολῆς, διὰ τὸ τύποις δεκτὸν τῆς ὁποίας ἀπαιτεῖται προηγουμένη ὑποβολὴ ἐφέσεως κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου.

17. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καθορίζονται τὰ τοῦ τρόπου συγκλήσεως, τὰ τῆς ἀναπληρώσεως τοῦ Προέδρου καὶ τῶν μελῶν, τὰ τοῦ χρόνου καὶ τόπου συνεδριάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, τὰ τῆς συντάξεως πινακιδίου τῶν ὑπὸ συζήτησιν ὑποθέσεων καὶ τοιχοκολλήσεως αὐτοῦ, τὰ τῆς ἐπιβολῆς εἰδικῶν παραβόλου διὰ τὸ τύποις δεκτὸν τῆς προσφυγῆς, τὰ τοῦ τρόπου προσκλήσεως τοῦ ἐνιστάμενου ἢ τοῦ ὀρισθέντος ἀντικλητοῦ αὐτοῦ ἵνα παραστή κατὰ τὴν δικάσιμον, τὰ τῆς ὑπογραφῆς καὶ δημοσιεύσεως ληφθείσης ἀποφάσεως ἐφ' ὅσον ἐμεσολάβησε μεταβολὴ εἰς τὰ δικάσαντα πρόσωπα κατὰ τὰ στάδια τῆς ἐπὶ ἀκροατηρίῳ συζητήσεως, τῆς λήψεως ἐν σχεδίῳ τῆς ἀποφάσεως, τῆς καθάρσεως καὶ ὑπογραφῆς ἢ δημοσιεύσεως αὐτῆς, τὰ τῆς τήρησιν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς βιβλίου, τὰ τῆς ἀποζημιώσεως ἢ ἐξέδου κινήσεως τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Γραμματέως αὐτῆς ὡς καὶ πάσα ἄλλη σχετικὴ λεπτομέρεια.

Καταργοῦνται ἡ τετάρτη καὶ πέμπτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 93 τοῦ αὐτοῦ 1165)1918 νόμου «περὶ Τελωνειακοῦ Κώδικος».

Ἄρθρον 3.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 89 τοῦ αὐτοῦ νόμου 1165)1918 «περὶ Τελωνειακοῦ Κώδικος» προστίθεται 2 παράγραφος ἔχουσα οὕτω τῆς μέχρι τοῦδε 2 ἀριθμομένης ὡς 3 τριαύτης.

« 2. Ὡς τελωνειακῇ παραβάσει χαρακτηρίζονται, ἐπίσης, ἡ καθ' ὅσονδῃποτε τῶν ἐν ἄρθρῳ 100 τοῦ παρόντος μνημονευομένων τρόπων διαφυγῆς ἢ ἀπόπειρα διαφυγῆς τῆς πληρωμῆς τῶν ἀνηκόντων τῷ Δημοσίῳ τελῶν καὶ δικαιωμάτων, ὡς καὶ ἡ μὴ τήρησις τῶν ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ 100 καθοριζομένων λοιπῶν διατυπώσεων, ἐπισύρουν δὲ κατὰ τῶν ὑπευθύνων πολλαπλοῦν τέλος συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἂν ἔτι ᾤεσεν κριτὴ ἀρμυδίας ὅτι δὲν συντρέχουσι τὰ στοιχεῖα ἀξιολογῶν λαθρεμπορίας ».

2. Εἰς τὸ τέλος τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 99 τοῦ αὐτοῦ νόμου 1165) τοῦ 1918 «Περὶ Τελωνειακοῦ Κώδικος» προστίθεται ἡ φράσις «Αἱ τελωνειακαὶ παραβάσεις, περὶ τῶν ὁποίων ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἄρθρου 89 τοῦ παρόντος, βεβαιοῦνται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τὸ δεύτερον ἐδαφίον τῆς τετάρτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 97 τοῦ αὐτοῦ νόμου στοιχείων».

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὸ ἄρθρον 97 τοῦ αὐτοῦ νόμου 1165) τοῦ 1918 «Περὶ Τελωνειακοῦ Κώδικος» προστίθεται αἱ κάτωθι 3—8 παράγραφοι :

« 3. Κατὰ τῶν ὁποιοδῇποτε συμμετασχόντων τῆς κατὰ τὴν παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 89 τοῦ παρόντος τελωνειακῆς παραβάσεως καὶ ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τῆς συμμετοχῆς ἐκάστου, ἀσχέτως τῆς ποινικῆς διώξεως αὐτῶν, ἐπιβάλλεται, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 101) καὶ ἐπόμενα τοῦ παρόντος ἰδιαίτερος εἰς ἕκαστον καὶ ἀλληλεγγύως πολλαπλοῦν τέλος μέχρι τοῦ δεκαπλάσιου τῶν βαρυνόντων τὸ ἀντικείμενον ταύτης δασμῶν καὶ λοιπῶν φόρων ἐν συνόλῳ διὰ πάντας τοὺς συνυπαίτιους. Πρὸς τοῦτο, ὡς εἰσχωρικὸς δασμὸς λογίζεται διὰ μὲν τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 111 τοῦ παρόντος, ἐκεῖνος ὅστις θὰ ἐφηρμόζετο κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κατασχέσεως, εἰς τὰς λοιπὰς δὲ περιπτώσεις ὁ δασμὸς, ὅστις θὰ ἐφηρμόζετο κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀποστολῆς τῆς προανακρίσεως εἰς τὴν Εἰσαγγελικὴν Ἀρχὴν, ἐλλείψῃ δὲ τοιαύτης κατὰ τὴν ἡμέραν περιελύσεως εἰς ταύτην τῆς οἰκείας μηνύσεως.

Ἐν ἡ περιπτώσει τὸ δεκαπλοῦν τῶν ἀνηκόντων δασμῶν καὶ λοιπῶν φόρων εἰς τὸ ἀντικείμενον τῆς λαθρεμπορίας εἶναι μικρότερον τῶν πέντε ἑκατομμυρίων δραχμῶν, τὰ ἐπιβλητέα τέλη δύνανται νὰ καθορισθῶσι μέχρι τοῦ ποσοῦ τούτου, ὅπερ δύνανται νὰ αἰσχυρίζονται διὰ Β.Δ. ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

4. Τὰ ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου προβλεπόμενα πολλαπλᾷ τέλη ἐπιβάλλουν διὰ πράξεως τῶν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 99 τοῦ παρόντος, οἱ προϊστάμενοι τῶν ἐν αὐτῷ καθοριζομένων τελωνειακῶν ὀρχῶν, πλὴν τῶν προϊσταμένων τῶν Ὑποτελωνείων.

Πρὸς ἔκδοσιν τῆς πράξεως ταύτης διαβιβάζεται εἰς τὸν προϊστάμενον τοῦ ἀρμυδίου Τελωνείου, παρὰ τῆς τὸ πρῶτον ἐπιληφθείσης τῆς διώξεως τοῦ λαθρεμπορίου δημοσίας ἀρχῆς, εἰς μὲν τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 111 τοῦ παρόντος ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως κατασχέσεως καὶ τοῦ σχήματος τισθέντος ρακέλλου προανακρίσεως, εἰς δὲ τὰς λοιπὰς περιπτώσεις ἀντίγραφον τοῦ τελεπταίου τούτου.

5. Ὁ παραλαμβάνων Προϊστάμενος τοῦ ἀρμυδίου Τελωνείου, μετὰ τὴν ἐνέργειαν διοικητικῆς ἀνακρίσεως, ἔχων πρὸς τοῦτο καὶ τὴν κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 6 καὶ παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1214) τοῦ ἔτους 1912 Νομ. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως» ἀρμυδύτητα, συντάσσει καὶ ἐκδίδει, τὸ δυνατόν ταχύτερον, ἡτυλοποιημένην πρᾶξιν, διὰ τῆς ὁποίας κατὰ περίπτωσιν ἢ ἀπλῶς ἢ προσηγορικῶς τοὺς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τούτου ὑπαίτιους, τὴν βαρύνει τῆς εὐθύνης

ἐκλάττωσι, τὸν ἀντικείμενον τῆς ἀντικειμένης ἀξίας καὶ λοιποὺς φόρους τῶν ἐκτιμώμενων τῆς λαθρεμπορίας καὶ καταλογίζει τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου πολλαπλὸν τέλος, ἐφ' ὅσον δὲ συντρέχει περίπτωσις καὶ τοὺς διαρρυθνόμενους δασμοὺς καὶ λοιποὺς φόρους.

Ἡ πληρωμὴ τοῦ πολλαπλοῦ τέλους δὲν ἀπαλλάσσει ἀπὸ τῆν ὑποχρέωσιν τῆς πληρωμῆς τῶν ἀνηκόντων δασμῶν καὶ λοιπῶν φόρων, ἐξαιρέσει τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν κατὰσχέται καὶ δημεύεται τὸ ἀντικείμενον τῆς λαθρεμπορίας.

6. Εἰδικώτερον ἐν συντρέξει περιπτώσεως χρεώσεως τῆς ἄξιαι, δι' ἣν παρέχεται ἐγγυήσις κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἐδαφίου β' τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 75 τοῦ παρόντος, ἀνεξαρτήτως τῆς συντρέχουσας, τυχόν, περιπτώσεως ποινικῆς διώξεως ἐπὶ λαθρεμπορίας, ἥτις ἐπιφυλλάσσεται πάντοτε, ἐπιβάλλονται εἰς βάρος τοῦ φορτωτοῦ καὶ λοιπῶν συναπαιτιῶν κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν πολλαπλὰ τέλη μέχρι τοῦ δεκαπλοῦ τῆς ἀξίας, δι' ἣν παρέχεται ἐγγυήσις. Εἰς τὰ αὐτὰ πολλαπλὰ τέλη ὑποκείνται καὶ ὅσοι ἐξάγουν λάθρα ὕμια εἶδη ἀνευ καταθέσεως τελωνειακῶν ἐγγράφων, ἀνεξαρτήτως τῆς συντρέχουσας τυχόν περιπτώσεως ποινικῆς διώξεως ἐπὶ λαθρεμπορίας, ἥτις ἐπιφυλλάσσεται πάντοτε. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ ἀξία τῶν περιλαμβανόμενων εἰδῶν προσδιορίζεται διὰ τῆς ἐπιβαλλομένης τὰ πολλαπλὰ τέλη πράξεως.

Τὰ ἐπὶ τῇ βάρσει τῆς παρούσης παραγράφου πρόσθετα τέλη δύνανται νὰ καθορισθῶσι μέχρι 5.000.000 δραμῶν, καὶ ἐν τῇ περιπτώσει τὸ δεκαπλοῦν τῆς κατατεθείσης ἐγγυήσεως εἶναι μικρότερον τοῦ ποσοῦ τούτου. Τὸ ποσὸν τοῦτο δύναται ν' αὐξομενῶται διὰ Β. Δ. ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

7. Κατὰ τῶν πράξεων τούτων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπιτρέπονται τὰ ὑπὸ τῶν παραγράφων 6 καὶ ἐπομένων τοῦ ἄρθρου 99 τοῦ παρόντος νόμου προβλεπόμενα ἐνδικοῦ μέσα.

8. Οὐδενὶ ἐπιρροὴν ἐξασκεῖ ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν Δικαστηρίων ἡ ἀθωωτικὴ ἡ καταλογιστικὴ ἀπόφασις τῶν Διοικητικῶν Δικαστηρίων καὶ Ἐπιτροπῶν οὐδὲ τ' ἀνάπαλιν.

* Ἀρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 102 τοῦ αὐτοῦ Νόμου 1165] 1918 περὶ «Τελωνειακοῦ Κώδικος» ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

α) Ἀρθρον 102 παρ. 1. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 100 λαθρεμπορία τιμωρεῖται Α) διὰ φυλακίσεως τουλάχιστον τριῶν μηνῶν, ἐὰν ὅμως ἡ λαθρεμπορία ἔχει ἀντικείμενον εὐτελοὺς ἀξίας καὶ πρὸς ἀτομικὴν χρῆσιν ἢ ἀνάλωσιν τοῦ ὑπαίτιου προωρισμένον ὁ ἐλάχιστος ὅρος τῆς ποινῆς μειοῦται εἰς τὸ ἥμισυ, δύναται δὲ ὁ δικαστὴς καὶ ν' ἀπαλλάξῃ ἐντελῶς ταύτης τὸν ἐνοχον.

Β) Διὰ φυλακίσεως τουλάχιστον ἐνὸς ἔτους εἰς τὰς ἐξῆς περιπτώσεις α) ἐὰν ἐπράχθῃ καθ' ὑποτροπὴν, β) ἂν ἐπράχθῃ ἐνόπλιος ἢ ὑπὸ τριῶν ἢ πλειόνων ἡνωμένων καὶ γ) ἂν οἱ δασμοί, τέλη, φόροι ἢ δικαιώματα, ὧν ἐστερήθῃ τὸ δημόσιον ἀνέρχονται εἰς ἰδιαιτέρως μέγα ποσόν.

Ἐν περιπτώσει ὑποτροπῆς οὐδέποτε δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ποινὴ ἐλαφρότερα τῆς πρότερον καταγνωσθείσης.

2. Μετατροπὴ τῆς ποινῆς φυλακίσεως εἰς χρηματικὴν ἐπιτρέπεται μόνον ἐφ' ὅσον ἡ καταγνωσθεμένη ποινὴ δὲν ὑπερβαίνει τοὺς τρεῖς μῆνας.

3. Ἐπὶ ἀποπείρας ἐπιβάλλεται ἡ εἰς τὴν τετελεσμένην λαθρεμπορίαν ἀπειλουμένη, εἰς δὲ τοὺς συνεργοὺς δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ἡ κατὰ τῶν αὐτοῦργων ἀπειλουμένη ποινὴ.

* Ἀρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον 103 τοῦ αὐτοῦ Τελωνειακοῦ Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

α1. Ὅσάκις οἱ εἰς τὸ ἀντικείμενον τῆς λαθρεμπορίας ἀντιστοιχοῦντες δασμοί, φόροι καὶ λοιπὰ δικαιώματα τοῦ Δημοσίου δὲν ὑπερβαίνουν ἐν τῷ συνόλῳ τὸ ἐν ἑκατομύριον (1.000.000) δὲν ἀσκειται ποινικὴ διώξις. ἡ ἡ ἀρξαμένη, ἐφ' ὅσον δὲν ἐξεδύθῃ ἀποφάσεις, καταργεῖται, ἐὰν οἱ ὑπόχρεοι ἦθελον, πραιτούμενοι τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 99 τοῦ παρόντος καθοριζομένων ἐνδίκων μέσων, καταβάλλει τὸ καταλογιζόμενον αὐτοῖς πολλαπλοῦν τέλος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 97 τοῦ παρόντος. Τὸ ὑπὸ τῆς παρούσης

παραγράφου καθοριζόμενον ὅριον τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ ἀντικείμενον λαθρεμπορίας δασμῶν καὶ φόρων εἶναι ν' αὐξομενῶται διὰ Βασ. Δ] των ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Αἱ τυχόν ἐπιβεβλημέναι κατασχέσεις αἴρονται αὐτοδικαίως, ἅμα τῇ καταβολῇ τῶν πολλαπλῶν τελῶν, ἐὰν συντρέχῃ ἡ περίπτωσις τῆς προηγουμένης παραγράφου.

3. Τὸ παρὸν ἄρθρον δὲν ἐφαρμόζεται ἐὰν ἡ λαθρεμπορία διεπράχθῃ παρὰ Δημοσίων Ὑπαλλήλων ἢ ἀσκαδόντος ἐν τῷ Τελωνεῖῳ ἐκτελωνιστικὸν ἐπάγγελμα ἢ κομιστικὸν ἢ ἄλλο συναφὲς πρὸς τὴν τελωνειακὴν ὑπηρεσίαν ἔργον, ἢ ἐὰν τὸ ἀντικείμενον τῆς λαθρεμπορίας ἐλήφθῃ εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ διαπράξαντος τὴν λαθρεμπορίαν διὰ κλοπῆς ἢ ἄλλου ἀδικήματος ἢ ἂν τοῦτο εἶναι μονοπωλιακὸν εἶδος.

* Ἀρθρον 7.

1. Ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 107 τοῦ αὐτοῦ νόμου 1165] 1918 «περὶ τελωνειακοῦ κώδικος» ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

α5. Τὰ δημευθέντα ἢ δημεύμενα ἀντικείμενα ἢ μεταγωγικά μέσα λαθρεμπορίας μετὰ τὴν τελεσιδικίαν τῆς περὶ δημεύσεως ἀποφάσεως τοῦ ἐκδικάσαντος τὴν λαθρεμπορίαν Ποινικοῦ Δικαστηρίου διατίθενται κατὰ τὰς ἐκάστοτε διατάξεις τοῦ Τελωνειακοῦ Κώδικος περὶ ἐκποιήσεως ἀξιοτήτων περιελθόντων εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου.

2. Εἰς τὴν παράγραφον 6 τοῦ ἄρθρου 122 τοῦ αὐτοῦ Νόμου 1165] 1918 «περὶ Τελωνειακοῦ Κώδικος» προστίθεται ἡ ἀκόλουθος φράσις.

«Αἱ περὶ ἀποζημιώσεως ἀπαιτήσεις τοῦ Δημοσίου δὲν δύνανται νὰ περιλαμβάνωσι τὰ ὀφειλόμενα αὐτῷ τέλει, φόρους, δασμοὺς καὶ δικαιώματα».

* Ἀρθρον 8.

Ὁ παρὼν Ἀναγκαστικὸς Νόμος ὑποβληθήσεται πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Βουλὴν εὐθὺς ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν τῆς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 14 Ὀκτωβρίου 1950.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΣΟΦ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

ΗΛ. ΛΑΓΑΚΟΣ, ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΔΗΜ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΥΓ. ΘΕΟΛΟΓΙΤΗΣ, Ν. ΜΗΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΖΕΡΒΑΣ, Κ. ΚΑΛΚΑΝΗΣ, Ν. ΕΞΑΡΧΟΣ, Α. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΚΑΝΤΖΙΑΣ, Μ. ΜΑΝΤΑΣ, Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ, ΕΜΜ. ΚΟΡΡΗΣ, Κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΔΗΣ, Γ. ΛΑΖΑΝΑΣ, Θ. ΔΕΣΥΛΛΑΣ, Α. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ Μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 14 Ὀκτωβρίου 1950.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΗΛ. ΛΑΓΑΚΟΣ

* Ἀρθρον δευτέρον.

Εἰς τὸ ἄρθρον 105 τοῦ Νόμου 1165] 1918 «περὶ τελωνειακοῦ κώδικος» ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, προστίθεται τρίτη παράγραφος ἔχουσα οὕτω :

α3. Ἐφ' ὅσον διὰ τῆς ἐπὶ λαθρεμπορίας καταδίκης δὲν ἐπεβλήθῃ ποινὴ φυλακίσεως ἀνωτέρα τῶν ἐξ μηνῶν ἢ τοιαύτη καθ' ὑποτροπὴν, τὰς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον στερήσεις, ἀπαγορεύσεις καὶ ἀνικανότητας προκειμένου περὶ πλοιοάρχων, μηχανικῶν καὶ ἐν γένει ἀνηκόντων εἰς τὸ πλῆρωμα τοῦ ἐμπορικοῦ πλοίου ἐπιβάλλει, δι' ἀποφάσεώς του, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας μετὰ γνώμην τοῦ εἰσιεοῦ Συμβουλίου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Νόμου 6146 τοῦ 1934 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 13 Δεκεμβρίου 1923 Ν. Δ. περὶ Ποινικοῦ καὶ Πει-

Φαρχικού Κώδικος τοῦ Ε. Ν.» Αἱ οὕτω ἐπιβαλλόμεναι στειρώσεις, ἀπαγορεύσεις καὶ ἀνινανότητες δὲν δύνανται νὰ εἶναι μικρότερα τοῦ διπλασίου τοῦ χρόνου τῆς ὑπὸ τῶν ποινικῶν δικαστηρίων ἐπιβαλλομένης ποινῆς τῆς φυλακίσεως καὶ ἄρχονται προσμετρούμεναι μετὰ τὴν ἐκτίσιν ταύτης».

Ἄρθρον τρίτον.

Εἰς τὸ ἄρθρον 99 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Τελωνειακοῦ Κώδικος προστίθεται δεκάτη ὀγδόη παράγραφος ἔχουσα οὕτω :

«18. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δημοσιευμένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δύναται ν' ἀνατίθεται ἡ ἐκδίκασις τῶν ἐνδίκων μέσων κατὰ πράξεων, ἀποφάσεων γλ.π. τῶν Τελωνειακῶν Ἀρχῶν, δι' ὧν ἐπιβάλλονται διὰ τὰ ἀντικείμενα τῆς ἀμέσου καὶ ἐμέσου φορολογίας φόρος, τέλος ἀπλοῦν καὶ πολλαπλοῦν, πρόστιμον ἢ προσαύξεις κλπ. εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 99 τοῦ Τελωνειακοῦ Κώδικος προβλεπομένην Πρωτοβάθμιον Ἐπιτροπὴν Προσφυγῶν καὶ Διοικητικὸν Δικαστήριον Φορολογικῶν Παραβάσεων, καθοριζομένης ὁμοίως καὶ τῆς διαδικασίας αὐτῶν».

Ἄρθρον τέταρτον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχειται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Δεκεμβρίου 1950

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
ΣΤ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Δεκεμβρίου 1950

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΗΛ. ΛΑΓΑΚΟΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(4)

Περὶ προαγωγῆς τοῦ δημοτικοῦ σχολείου Πραιτωρίου τῆς Ἐκπαιδευτικῆς Περιφέρειας Ἐλασσόνης καὶ ἰδρύσεως 1) ξίου νηπιαγωγείου τοῦ αὐτοῦ συνοικισμοῦ.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 4397/1929 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν. Δ. 1461/42, προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ὑπουργείων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν μετὰ πρότασιν τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου Στοιχ. Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Νομοῦ Λαρίσης περιλαμβανομένην εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 11)29.7.50 πράξιν αὐτοῦ, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἰδρύομεν 1ον) 1) ξιον Νηπιαγωγεῖον εἰς τὸν Συνοικισμόν Πραιτωρίου τῆς Ἐπαρχίας Ἐλασσόνης ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν 1) ξιον Νηπιαγωγεῖον Πραιτωρίου, τῆς Περιφέρειας Ἐλασσόνης καὶ 2ον) προάγομεν τὸ 1) ξιον δημοτικὸν σχολεῖον Πραιτωρίου τῆς ἰδίας περιφέρειας εἰς 2) ξιον.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Ὑπουργείων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Δεκεμβρίου 1950.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
ΣΤ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐπὶ τῆς Παιδείας
Ν. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

(5)

Περὶ κυρώσεως ὁριστικοῦ συμπληρωματικοῦ πίνακος μὴ προακταίου Ἀντ)ρχου Ὀπλοῦ ἔτους 1949—50 συνταχθέντος ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν :

1. Τὸ ἀπὸ 19 Μαρτίου 1948 ὑπὸ στοιχεῖον ΜΕ' Ψήφισμα (περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 24-4-46 Ν. Δ. περὶ τρόπου ἐνεργείας Στρατ)κῶν προαγωγῶν καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθέντων ἀπὸ 5-6-46 καὶ 19-2-47 Β. Δ) των».

2. Τὸν ἀπὸ 7 Ἰουνίου 1948 ὑπ' ἀριθ. 705 Α. Ν. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ διὰ τοῦ ὑπὸ στοιχεῖον ΜΕ' τῆς 20-3-48 Ψηφίσματος κυρωθέντος ἀπὸ 5-6-46 Β. Δ. «περὶ Στρατ. Ἱεραρχίας καὶ Προαγωγῶν».

3. Τὸν ὑπ' ἀριθ. 731)45 Α. Ν. «περὶ Ἀνωτ. Στρατ)κοῦ Συμβουλίου».

4. Τὸν ὑπ' ἀριθ. 733)45 Α. Ν. «περὶ προαγωγῶν καὶ τοποθετήσεων τῶν Ἀξ)κῶν τοῦ Στρατοῦ Ἡερᾶς», ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1145)46 Α. Ν.

5. Τὸν ὑπ' ἀριθ. 780)48 Α. Ν. «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ἀνωτ. Στρατ. Συμβουλίου καὶ τοῦ Στρατ. Συμβουλίου Ἐπιλογῆς ὑπ' 1 διατάξεων».

6. Τὸν ὑπ' ἀριθ. 895)49 Α. Ν. «περὶ τροποποιήσεως τῶν ἰσχυουσῶν περὶ Ἀνωτ. Στρατ. Συμβουλίου διατάξεων», κυρωθέντα διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1048)49 Ν. Δ.

7. Τὸν ὑπ' ἀριθ. 888)49 Α. Ν. «περὶ καθορισμοῦ Ὀπλων καὶ Σωμάτων τοῦ Στρατοῦ Ἡερᾶς».

8. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 1094)49 Ν. Δ. «περὶ προαγωγῶν καὶ αὐτεπαγγέλτου ἀποστρατείας τῶν Ἀξιωματικῶν τοῦ Στρατοῦ Ἡερᾶς».

9. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 132)Σ9)15-12-50 Πρακτικὸν τοῦ Ἀνωτάτου Στρατ)κοῦ Συμβουλίου. καὶ

10. Προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τοῦ Ὑφυπουργείου Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ ἄνευ χαρτοφυλακίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν :

Κυροῦμεν τὸν ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Στρατ)κοῦ Συμβουλίου διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 132)Σ9)15-12-50 Πρακτικοῦ συνταχθέντα ὁριστικὸν συμπληρωματικὸν πίνακα μὴ προακτέου Ἀντ)ρχου Ὀπλοῦ ἔτους 1949—50.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ Ὑφυπουργείου Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸν ἄνευ χαρτοφυλακίου, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Δεκεμβρίου 1950.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑφ)ργὸς
ΑΝΑΣΤ. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ